

บทสรุป

การวิจัยเรื่องความคิดเห็นของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพการศึกษากว่เกี่ยวกับการใช้คำที่ไม่เหมาะสมในหนังสือพิมพ์ที่มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการใช้คำที่ไม่เหมาะสมในหนังสือพิมพ์และศึกษาความสนใจในการอ่านหนังสือพิมพ์ของนักเรียนชายและนักเรียนหญิง เพื่อให้ผู้จัดทำหนังสือพิมพ์ได้ทราบข้อเท็จจริง และปรับปรุงการใช้ภาษาไทยให้เหมาะสมและเป็นแนวทางในการปรับปรุงการเรียนการสอนวิชาการใช้ภาษาไทยให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น โดยมีแบบสอบถาม 1 ชุดเป็นเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ผู้วิจัยได้สำรวจและรวบรวมคำที่ไม่เหมาะสมจากหนังสือพิมพ์ดาวสยาม เคลินิวส์ ไทยรัฐ บ้านเมือง ประชาธิปไตย และสยามรัฐ ฉบับวันที่ 1 ตุลาคม - 31 ธันวาคม 2517 นำมาคัดเลือกคำเพื่อสร้างแบบสอบถาม

ผู้วิจัยสร้างแบบสอบถามแบบมาตราส่วนประเมินค่า (Rating Scale) ไปทดลองใช้กับกลุ่มตัวอย่างประชากรจำนวน 40 คน หลังจากนั้น 2 สัปดาห์นำแบบสอบถามชุดเดิมไปทดสอบกับประชากรกลุ่มเดิม เพื่อหาค่าความเชื่อถือได้ และปรับปรุงแบบสอบถาม

นำแบบสอบถามที่ปรับปรุงแล้วไปใช้กับตัวอย่างประชากร ซึ่งเป็นนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพการศึกษาระดับปีการศึกษา 2517 จำนวน 400 คน เป็นชาย 200 คน หญิง 200 คน จากวิทยาลัยครูในกรุงเทพมหานคร 6 แห่ง

เมื่อเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยตนเองแล้ว นำมาวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้เกณฑ์เปรียบเทียบจากสถิติการอย่ละ และหาความมีนัยสำคัญทางสถิติระหว่างผลต่างของมัชฌิมเลขคณิตของคะแนนด้วยการทดสอบค่า Z

สรุปผลการวิจัย

ผลจากการวิเคราะห์ข้อมูลสรุปได้ดังต่อไปนี้

1. ความสนใจในการอ่านหนังสือพิมพ์

1.1 นักเรียนสนใจอ่านหนังสือพิมพ์ไทยรัฐมากที่สุด รองลงไปตามลำดับ ไคแก เดลินิวส์ สยามรัฐ ประชาธิปไตย คิวสยาม บ้านเมือง หนังสือพิมพ์อื่น ๆ หลายฉบับปะปนกัน เดลินิวส์และประชาชาติน้อยที่สุด

นักเรียนชายสนใจอ่านไทยรัฐมากที่สุด รองลงไปคือ สยามรัฐ เดลินิวส์ ประชาธิปไตย คิวสยาม บ้านเมือง หนังสือพิมพ์อื่น ๆ เดลินิวส์ และประชาชาติ ตามลำดับ

นักเรียนหญิงสนใจอ่านไทยรัฐมากที่สุด รองลงไปคือ เดลินิวส์ สยามรัฐ บ้านเมืองสนใจเท่ากับคิวสยาม ประชาธิปไตย หนังสือพิมพ์อื่น ๆ เดลินิวส์ และประชาชาติ ตามลำดับ

หนังสือพิมพ์ทุกฉบับ แต่ละฉบับจะมีจำนวนผู้อ่านชายและผู้อ่านหญิงแตกต่างกันไม่มากนัก

1.2 จำนวนนักเรียนชายและหญิงที่อ่านหนังสือพิมพ์ไม่แตกต่างกันมากนัก เมื่อเปรียบเทียบฐานะทางเศรษฐกิจแต่ละระดับ

นักเรียนทั้งสองเพศอ่านหนังสือพิมพ์มากที่สุดคือ กลุ่มที่มีรายได้ระดับ 1,000-2,999 บาท ส่วนผู้อ่านหนังสือพิมพ์น้อยที่สุดคือ กลุ่มที่มีรายได้ไม่แน่นอน

หนังสือพิมพ์ที่นักเรียนทุกระดับฐานะทางเศรษฐกิจอ่านมากที่สุดคือ ไทยรัฐที่อ่านน้อยที่สุดหรือเกือบไม่อ่านเลยคือ เดลินิวส์และประชาชาติ

2. ความคิดเห็นเกี่ยวกับการใช้ค่าในหนังสือพิมพ์

2.1 นักเรียนชายและนักเรียนหญิงส่วนใหญ่เห็นว่าการใช้ค่าในหนังสือพิมพ์ไม่เหมาะสม รองลงมาไม่แน่ใจว่าจะเหมาะสมหรือไม่ มีนักเรียนส่วนน้อยที่เห็นว่าเหมาะสม

นักเรียนชายร้อยละ 14.63 เห็นว่าไม่เหมาะสมมากที่สุด

นักเรียนหญิงร้อยละ 20.33 เห็นว่าไม่เหมาะสมมากที่สุด

นักเรียนชายร้อยละ 38.67 เห็นว่าไม่เหมาะสม

นักเรียนหญิงร้อยละ 44.12 เห็นว่าไม่เหมาะสม

สรุปใ้ควนักเรียนชายและหญิงประมาณร้อยละ 58.00 เห็นว่าไม่เหมาะสม และประมาณร้อยละ 27.00 เห็นว่าเหมาะสม นอกจากนั้นไม่แน่ใจว่าการใช้คำในหนังสือพิมพ์ จะเหมาะสมหรือไม่เหมาะสม

2.2 เมื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นเกี่ยวกับการใช้คำในหนังสือพิมพ์ว่า เหมาะสมหรือไม่ ระหว่างนักเรียนชายและหญิงโดยส่วนรวม ปรากฏว่าไม่มีความแตกต่างกัน

เมื่อพิจารณาแต่ละคำ ความคิดเห็นของทั้งสองเพศไม่มีความแตกต่างกันอยู่ 37 คำ แต่มีความแตกต่างกันอยู่ 43 คำ ซึ่งในจำนวนคำที่แตกต่างกันนี้ ค่าความคิดเห็น ของนักเรียนหญิงสูงกว่าความคิดเห็นของนักเรียนชายอยู่ 38 คำ และต่ำกว่าความคิดเห็น ของนักเรียนชายอยู่ 5 คำ

3. เหตุผลในการแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับการใช้คำในหนังสือพิมพ์

นักเรียนเห็นว่าการใช้คำในหนังสือพิมพ์ไม่เหมาะสมเพราะใช้ผิดหลักภาษา มากที่สุด รองลงมาคือ คำที่ไม่ควรใช้เป็นภาษาเขียน ใช้ศัพท์ผิดหรือใช้คำผิดความหมาย ใช้ภาษาหรือสำนวนต่างประเทศ ใช้คำกำกวม ใช้คำหยาบคายและใช้คำที่เป็นไปไม่ได้ตามลำดับ

นักเรียนส่วนน้อยเห็นว่า การใช้คำในหนังสือพิมพ์เหมาะสม เพราะเข้าใจ ง่าย เราอารมณ์ และเปรียบเทียบดี

นักเรียนชายเห็นว่าไม่ควรนำมาใช้เป็นภาษาเขียนมากที่สุด รองลงมาคือ ใช้ผิดหลักภาษา ใช้ภาษาหรือสำนวนต่างประเทศ ใช้คำเข้าใจง่าย และใช้ศัพท์ผิด รองลงมาตามลำดับ

นักเรียนหญิงเห็นว่า ใช้ผิดหลักภาษามากที่สุด รองลงมาคือใช้ศัพท์ผิด ไม่ควรนำมาใช้เป็นภาษาเขียน ใช้ภาษาหรือสำนวนต่างประเทศและใช้คำกำกวม รองลงมาตามลำดับ

อภิปรายผลการวิจัย

1. ความสนใจในการอ่านหนังสือพิมพ์

1.1 การที่นักเรียนชายและหญิงอ่านหนังสือพิมพ์ไทยรัฐมากที่สุด รองลงมาคือ เดลินิวส์ และสยามรัฐตามลำดับ ที่เป็นเช่นนี้อาจเป็นเพราะว่าไทยรัฐและเดลินิวส์เป็นหนังสือพิมพ์ที่มีข่าว ซึ่งให้ผลตอบอ่านทันที (immediate reward) คือมีข่าวหนักไปทางคานอาชญากรรม อุบัติเหตุ เรื่องส่วนตัวของบุคคล¹ โดยเฉพาะในหน้าแรกมักจะมีข่าวที่น่าตื่นเต้นหวาดเสียว ซึ่งเป็นข่าวระดับท้องถิ่นมาก และมีรูปภาพมาก ผู้อ่านจะสนใจหารูปภาพในหนังสือพิมพ์มากที่สุด² ส่วนสยามรัฐเป็นหนังสือพิมพ์ที่ให้ผลตอบอ่านช้า (delay reward) คือ มีข่าวหนักไปทางคานการเมือง เศรษฐกิจ ปัญหาสังคม³ มีข่าวระดับชาติมากมีภาพน้อย

ในอันดับรอง ๆ ลงมานั้นเป็นหนังสือพิมพ์ที่ออกใหม่ โดยเฉพาะประชาชาติ ซึ่งนักเรียนสนใจอ่านน้อยที่สุด เป็นหนังสือพิมพ์ที่ออกล่าสุด ยังไม่แพร่หลายนัก ทั้งยังเป็นประเภทที่ให้ผลตอบอ่านช้าอีกด้วย

จากอันดับความสนใจทั้ง 9 อันดับ นักเรียนชายและหญิงสนใจแตกต่างกัน 5 อันดับ คือ อันดับที่ 2-6 นักเรียนชายสนใจอ่านสยามรัฐ เดลินิวส์ ประชาธิปไตย คาวสยาม และบ้านเมือง ตามลำดับ นักเรียนหญิงสนใจอ่านเดลินิวส์ สยามรัฐ คาวสยาม บ้านเมือง และประชาธิปไตย ตามลำดับ จะเห็นว่านักเรียนชายสนใจหนังสือพิมพ์ที่ให้ผลตอบอ่านช้า

¹Wilbur Schramm, Mass Communications (2nd ed., Urbana : University of Illinois Press, 1972), p. 440.

²Peter M. Sandman and others, "Newspaper," Media (N.J. : Englewood Cliffs, Prentice-Hall Inc., 1972), p. 238.

³Wilbur Schramm, loc.cit.

มากกว่าหนังสือพิมพ์ที่ไหลลตอผู้อ่านทันที ซึ่งตรงข้ามกับความสนใจของนักเรียนหญิง

นักเรียนชายและนักเรียนหญิงสนใจอ่านหนังสือพิมพ์แตกต่างกันไม่มากนัก จากการวิจัยดังกล่าวปรากฏว่าไม่เป็นไปตามสมมุติฐานข้อ 3 ที่ว่า "นักเรียนชายและนักเรียนหญิงสนใจอ่านหนังสือพิมพ์ไม่แตกต่างกัน" แต่ตรงกับการวิจัยของมาร์กาเร็ต มีด⁴ (Magaret Mead) และนอร์เวลล์⁵ (George W. Norvell) ที่พบว่าทั้งสองเพศมีความสนใจในการอ่านแตกต่างกัน

และการวิจัยครั้งนี้ตรงกับ การวิจัยของสินีนาถ นิมวัฒนา⁶ ที่วิจัยว่านักเรียนชอบอ่านไทยรัฐมากที่สุด รองลงมาคือ เติมนิวส์ และสยามรัฐตามลำดับ การวิจัยของ ประคอง นาควานิช⁷ กล่าวไว้ว่า นักเรียนนิยมอ่านหนังสือพิมพ์รายวัน 4 ฉบับคือ ไทยรัฐ เติมนิวส์ สยามรัฐ (และพิมพ์ไทย) การวิจัยของประทีป พงษ์ากิจ⁸ วิจัยว่า

⁴Magaret Mead, "Reading Interest of First Grades," Elementary English, XXXX : 707 (November, 1963).

⁵George W. Norvell, The Reading Interests of Young People (Boston : D.C. Health and Company, 1950), p. 6.

⁶สินีนาถ นิมวัฒนา, "การสำรวจความสนใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่มีต่อข้อความในหนังสือพิมพ์ไทยรายวัน พ.ศ. 2510" (วิทยานิพนธ์ครุศาสตร์บัณฑิต คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2510), หน้า 54.

⁷ประคอง นาควานิช, "การศึกษาการอ่านหนังสือพิมพ์รายวันของนักเรียนอาชีวศึกษาในจังหวัดพระนครและธนบุรี" (วิทยานิพนธ์ครุศาสตร์มหาบัณฑิต แผนกวิชา โสตทัศนศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2513).

⁸ประทีป พงษ์ากิจ, "การศึกษาความสนใจในการอ่านหนังสือพิมพ์รายวัน นิตยสาร และวารสารที่นักเรียนวิทยาลัยครูเทพสตรี ปีการศึกษา 2514" (ปริญญานิพนธ์ การศึกษามหาบัณฑิต วิทยาลัยวิชาการศึกษา ประสานมิตร, 2515), หน้า 114.

หนังสือพิมพ์รายวันที่นักเรียนส่วนมากเคยอ่านตามลำดับคือ ไทยรัฐ เติลินิวส์ และสยามรัฐ และการวิจัยของ วิชัย รักกุศล⁹ ที่วิจัยพบว่านักเรียนชายและนักเรียนหญิงสนใจอ่านหนังสือพิมพ์ไทยรัฐมากที่สุด ส่วนอันคัมรองลงไปนั้นแตกต่างจากการวิจัยนี้คือ นักเรียนชายสนใจอ่าน เติลินิวส์ สยามรัฐ ประชาธิปไตย ตามลำดับ นักเรียนหญิงสนใจอ่านสยามรัฐ เติลินิวส์ ประชาธิปไตย ตามลำดับ

นอกจากนี้การวิจัยนี้ยังขัดแย้งกับการวิจัยของ ปิยะพร คิษโสภา¹⁰ ที่กล่าวว่านักเรียนพยาบาลส่วนใหญ่นิยมอ่านหนังสือพิมพ์ เติลินิวส์ รองลงมาคือ สยามรัฐ และไทยรัฐ ตามลำดับ การวิจัยของ ประสิทธิ์ กาพย์กลอน¹¹ พบว่านิสิตนักศึกษาสนใจอ่านหนังสือพิมพ์สยามรัฐมากที่สุด ซึ่งไปตรงกับกรวิจัยของ ร่มย์ อุปรมัย¹² ที่ว่าหนังสือพิมพ์

⁹วิชัย รักกุศล, "การศึกษาความสนใจในการใช้ห้องสมุด และความสนใจในการเลือกอ่านของนักเรียนโรงเรียนยานนาเวศวิทยาคม จังหวัดพระนคร ปีการศึกษา 2514" (ปริญญานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต วิทยาลัยวิชาการศึกษา ประสานมิตร, 2515), หน้า 87.

¹⁰ปิยะพร คิษโสภา, "การอ่านหนังสือพิมพ์ไทยรายวันของนักเรียนพยาบาลโรงพยาบาลสงขลา พ.ศ. 2514" (วิทยานิพนธ์ครุศาสตรบัณฑิต คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2514), หน้า 35.

¹¹ประสิทธิ์ กาพย์กลอน, "การศึกษาเรื่องนิสัยการอ่าน รสนิยม และความสนใจในเรื่องราวต่าง ๆ ในหนังสือพิมพ์รายวัน นิตยสาร และวารสารของนิสิตนักศึกษา วิทยาลัยวิชาการศึกษาประสานมิตร ปีการศึกษา 2512" (ปริญญานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต วิทยาลัยวิชาการศึกษา ประสานมิตร, 2514), หน้า 80.

¹²ร่มย์ อุปรมัย, "การศึกษาความสนใจของอาจารย์มหาวิทยาลัยที่มีต่อหนังสือพิมพ์รายวันฉบับภาษาอังกฤษ และภาษาไทยในกรุงเทพฯ" (วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต แผนกวิชาโสตทัศนศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2511), หน้า 75.

ที่อาจารย์มหาวิทยาลัยชอบอ่านมากที่สุด ไค่แก๋ สยามรัฐ เคลลินิวส์ และไทยรัฐ ตามลำดับ ซึ่งการขัดแย้งกันนี้อาจจะมีสาเหตุมาจากกลุ่มประชากรที่มีวัย ระดับการศึกษา ฯลฯ ต่างกัน

อย่างไรก็ตามแม้วผลการวิจัยเกี่ยวกับความสนใจการอ่านหนังสือพิมพ์ระหว่างเพศจะแตกต่างกัน แต่ก็ไม่มากนัก และหนังสือพิมพ์ที่ผู้วิจัยเลือกมาใช้ในการวิจัย (ภาคที่ 2) ทั้ง 6 ฉบับนั้น ตรงกับผลการวิจัยในครั้งนี้อย่างยิ่งคือ นักเรียนอ่านหนังสือพิมพ์ 6 ฉบับนั้นมี ไทยรัฐ เคลลินิวส์ สยามรัฐ ประชาธิปไตย คาวสยาม และบ้านเมือง มากกว่าหนังสือพิมพ์อื่น ๆ นับได้ว่าหนังสือพิมพ์ทุกฉบับเข้ามาแล้วมีอิทธิพลต่อนักเรียนไม่น้อยเลย

1.2 นักเรียนอ่านหนังสือพิมพ์มากที่สุดคือ ผู้มีฐานะทางเศรษฐกิจอยู่ในระดับกลาง ขัดแย้งกับการวิจัยของ วิลเบอร์ แชรรม¹³ (Wilbur Schramm) ที่วิจัยพบว่า "ผู้อ่านหนังสือพิมพ์มากที่สุดคือ ผู้มีฐานะทางเศรษฐกิจสูง" ที่เป็นเช่นนี้อาจเนื่องมาจากกลุ่มตัวอย่างแตกต่างกันหลายประการ เช่น เชื้อชาติ วัย เป็นต้น

ผลการวิจัยที่พบว่า นักเรียนที่มีฐานะทางเศรษฐกิจต่างกันแต่ระดับมีความสนใจในหนังสือพิมพ์ฉบับต่าง ๆ ต่างกันไม่มากนัก แม้จะไม่เป็นไปตามสมมุติฐานข้อ 4 แต่ก็ไม่ห่างไกลมากนักที่ว่า "นักเรียนหญิงและนักเรียนชายที่มีฐานะทางเศรษฐกิจต่างกันจะมีความสนใจในการอ่านไม่ต่างกัน" การวิจัยครั้งนี้ตรงกับการวิจัยของ วัน สังกษะอาด¹⁴ ที่วิจัยไว้ว่า "นักเรียนหญิงที่มีฐานะทางเศรษฐกิจต่างกันจะมีความสนใจในการอ่านต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญ" แสดงว่าแตกต่างกันน้อยมาก

หนังสือพิมพ์ที่นักเรียนทุกระดับฐานะทางเศรษฐกิจอ่านมากที่สุดคือ ไทยรัฐ ที่อ่านน้อยที่สุดหรือเกือบไม่อ่านเลยคือ เคลลีไทม์ และประชาชาติ เพราะมีเหตุผลเช่นเดียวกับที่กล่าวในข้อ 1.1 ส่วนอันดับรอง ๆ ลงไปนักเรียนหญิงและชายอ่านลำดับอันดับกันตาม

¹³ Wilbur Schramm, op.cit., p. 442.

¹⁴ วัน สังกษะอาด, "การสำรวจการใช้เวลาดาวงของนักเรียนในโรงเรียนมัธยมวิสามัญและอาชีวศึกษาในจังหวัดพระนครและธนบุรี" (ปริญญาานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต วิทยาลัยวิชาการศึกษา ประสานมิตร, 2505), หน้า 141.

ความสนใจซึ่งแตกต่างกันระหว่างเพศ

2. ความคิดเห็นเกี่ยวกับการใช้คำในหนังสือพิมพ์

2.1 จากการประเมินค่าความคิดเห็นเกี่ยวกับการใช้คำในหนังสือพิมพ์ นักเรียนส่วนใหญ่เห็นว่าการใช้คำในหนังสือพิมพ์ไม่เหมาะสม ซึ่งเป็นไปตามสมมุติฐานที่ตั้งไว้ในกรวิจัยข้อ 1 การที่นักเรียนมีความเห็นไม่แน่ใจว่าการใช้คำนั้นจะเหมาะสมหรือไม่ อาจจะเป็นด้วยเคยเห็นคำนั้นใช้ในหนังสือพิมพ์บ่อย จนเกิดความคุ้นเคย คิดว่าหนังสือพิมพ์ใช้ถูกต้อง หรือเคยใช้คำนั้นถูกต้องเมื่อมาเห็นการใช้คำอย่างผิด ๆ ในหนังสือพิมพ์ก็เกิดความดีใจว่าคำที่ถูกต้องแน่นอน มีนักเรียนส่วนน้อยเท่านั้นที่เห็นว่า การใช้คำในหนังสือพิมพ์เหมาะสมมากที่สุด แต่สำหรับผู้ที่จะเป็นครูต่อไปนั้นเรื่องนี้มีความสำคัญมาก ดังนั้นอาจารย์ในสถาบันฝึกหัดครูจะต้องชี้แจงแนะนำให้ถูกต้อง

นักเรียนประมาณร้อยละ 58.00 เห็นว่าการใช้คำในหนังสือพิมพ์ไม่เหมาะสม และประมาณร้อยละ 27.00 เห็นว่าเหมาะสม การวิจัยนี้ใกล้เคียงกับการวิจัยของ ประสิทธิ์ กาศย์กลอน¹⁵ ที่กล่าวว่า "นิสิตนักศึกษาประมาณร้อยละ 58.00 คำนึงถึงภาษาและหลักไวยากรณ์ที่ใช้ในหนังสือพิมพ์และประมาณร้อยละ 42.00 ไม่คำนึงถึงหลักภาษาและหลักไวยากรณ์ที่ใช้ในหนังสือพิมพ์"

2.2 โดยส่วนรวม นักเรียนทั้ง 2 เพศมีความเห็นเกี่ยวกับการใช้คำในหนังสือพิมพ์ไม่แตกต่างกัน การวิจัยนี้เป็นไปตามสมมุติฐานข้อ 2 เมื่อพิจารณาการใช้คำแต่ละข้อแล้ว ความเห็นของนักเรียนหญิงมีค่าทางสถิติสูงกว่าความเห็นของนักเรียนชาย แสดงว่านักเรียนหญิงมีความเข้าใจว่าคำนั้นไม่เหมาะสม และเคร่งครัดในหลักภาษามากกว่านักเรียนชาย

3. เหตุผลในการแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับการใช้คำในหนังสือพิมพ์

นักเรียนเห็นว่าการใช้คำในหนังสือพิมพ์ไม่เหมาะสม เพราะใช้ผิดหลักภาษา ไม่ควรนำมาใช้เป็นภาษาเขียน ใช้ศัพท์ผิด ใช้ภาษาหรือสำนวนต่างประเทศ เหตุนี้ เป็นต้น

¹⁵ ประสิทธิ์ กาศย์กลอน, เรื่องเดิม, หน้า 42.

แสดงว่าการใช้คำในหนังสือพิมพ์มีขอบกรอบที่จะต้องแก้ไข¹⁶ ขอบกรอบในการเขียน ทำให้เป็นอุปสรรคต่อการสื่อสาร¹⁷ ดังนั้นผู้จัดทำหนังสือพิมพ์จึงควรคำนึงถึงภาษาให้มากยิ่งขึ้น

การที่นักเรียนชายและหญิง มีเหตุผลต่างกัน หรือการประเมินค่าน้ำหนักของเหตุผลคล้ายกัน อาจเป็นเพราะมีพื้นฐานในทางหลักภาษาต่างกัน ซึ่งเป็นข้อที่ครู-อาจารย์ จะต้องชี้แจงให้เข้าใจ

ขอเสนอแนะ

1. ขอเสนอแนะตอนที่จะทำการวิจัยต่อไป

การวิจัยเกี่ยวกับการใช้คำที่ไม่เหมาะสม ในหนังสือพิมพ์ โดยเฉพาะยังไม่เคยได้ทำการวิจัยมาก่อน ที่ทำมาแล้วส่วนมากเป็นเรื่องความสนใจในการอ่านหนังสือพิมพ์ ดังนั้นจึงมีข้อที่อาจจะเพิ่มเติมสำหรับผู้ที่จะทำการวิจัยต่อไปดังนี้ คือ

1. ศึกษาการใช้คำในหนังสือพิมพ์ โดยไม่จำกัดว่า คำที่หนังสือพิมพ์ใช้นั้นเหมาะสมหรือไม่ เพื่อศึกษาอิทธิพลของหนังสือพิมพ์ที่มีต่อการใช้ภาษาของนักเรียนทั้งด้านการพูดและการเขียน

2. เปรียบเทียบความคิดเห็น เกี่ยวกับการใช้คำในหนังสือพิมพ์ระหว่างอาจารย์และนักเรียนในวิทยาลัย หรือระดับอื่น เพื่อศึกษาวามีความเข้าใจการใช้คำแตกต่างกันหรือไม่ เพื่อประโยชน์ในด้านการเรียนการสอน และการสื่อสารระหว่างครู

¹⁶ กุญชร ชำนิโรคนานต์, "สื่อมวลชน" กรรณภาษาและวรรณกรรม (กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์ศรีเมืองการพิมพ์, 2516), หน้า 77.

¹⁷ ฐะปะนีย์ นาครทรรพ "ปัญหาการสอนวิชาภาษาไทยเพื่อการสื่อสาร" ภาษาและการสื่อสาร รายงานสัมมนาทางวิชาการครั้งที่ 1 (คณะนิเทศศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2517), หน้า 67.

อาจารย์และนักเรียน

3. สอดถามนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพการศึกษ จากวิทยาลัยครูในต่างจังหวัด แล้วนำมาเปรียบเทียบนักเรียนวิทยาลัยครู ในกรุงเทพมหานคร เพื่อศึกษาความสนใจในการอ่านว่า แตกต่างกันอย่างไรร

4. จากการศึกษาหนังสือพิมพ์ พบว่า หนังสือพิมพ์ใช้ภาษาหนังสือพิมพ์ (Journalese) เป็นส่วนมาก ผู้ที่จะวิจัยต่อไป ควรจะเก็บคำเหล่านี้ไว้เป็นบัญชีคำภาษาหนังสือพิมพ์ เปรียบเทียบกับภาษามาตรฐาน

5. ศึกษาการใช้คำของสื่อมวลชนประเภทอื่น นอกจากหนังสือพิมพ์ เช่น วิทยุ โทรทัศน์ หรือ ป้ายประกาศ โฆษณาต่าง ๆ และเปรียบเทียบการใช้คำของสื่อมวลชนประเภทต่าง ๆ กันกล่าวแล้ว

2. ข้อเสนอแนะต่อผู้บริหารในสถาบันการศึกษา

1. ผู้บริหารในสถาบันการศึกษา หรือสถานศึกษาทั่วไป ควรตระหนักในความสำคัญของหนังสือพิมพ์ ควรจัดให้มีหนังสือพิมพ์ในห้องสมุดเพียงพอกับจำนวนนักเรียน

2. ผู้บริหารจะตองคำนึงถึง อิทธิพลทางภาษาของหนังสือพิมพ์ ว่ามีผลต่อการเรียนของนักเรียน ดังนั้นควรขอความร่วมมือจากครูประจำวิชาทั่วไปให้ช่วยเหลือครูภาษาไทย แนะนำนักเรียนให้รู้จักเลือกรับภาษาจากหนังสือพิมพ์ และใช้ภาษาไทยให้ถูกต้อง

3. ข้อเสนอแนะต่อครู

1. ครูควรสนใจอ่านหนังสือพิมพ์สม่ำเสมอ โดยเฉพาะหนังสือพิมพ์ที่นักเรียนนิยมอ่าน เพื่อจะได้ทราบข้อดี ข้อเสีย ของหนังสือพิมพ์นั้นและมีข้อมูลที่จะเสนอแนะต่อนักเรียนได้

2. ครูควรตระหนักในอิทธิพลของภาษาในหนังสือพิมพ์ ว่ามีผลต่อการเรียนของนักเรียน เช่น การนำตัวอย่างการใช้คำจากหนังสือพิมพ์ไปใช้ในการเขียนเรียงความ รายงาน ฯลฯ หรือนำไปใช้ในการพูดในชั้นเรียน เป็นต้น ครูจะต้องชี้แจงและแนะนำการใช้ภาษาให้ถูกต้อง

3. ครูควรเสนอแนะนักเรียนเกี่ยวกับ การเลือกรับภาษาของหนังสือพิมพ์ ไปใช้ในชีวิตประจำวันให้ถูกต้องกับกาลเทศะ ครูจะตอเนนความสำคัญของการใช้ภาษา ที่ถูกต้อง ซึ่งเป็นประโยชน์คานการสื่อสาร

4. ครูทววิชาควรให้ความร่วมมืออย่างจริงจัง ทักทวง ชี้แจง และแนะนำ แก่ไเมื่อนักเรียนใช้ภาษาไทยไม่ถูกต้อง

5. นักเรียนที่ไม่อ่านหนังสือพิมพ์นั้น ครูควรจะแนะนำให้รู้จักใช้เวลาว่าง หรือรู้จักแบ่งเวลาในการอ่าน และให้รู้จักเลือกอ่านหนังสือพิมพ์ที่มีสาระประโยชน์ เป็นการ ส่งเสริมให้นักเรียนรู้จักกนควาควยตนเองอีกควย

6. การใช้หนังสือพิมพ์ให้เป็นประโยชน์ในการเรียนการสอน ครูอาจ จะทำได้โดยจัดกิจกรรมภาษาไทย ซึ่งอาจแบ่งกลุ่มนักเรียนให้เลือกคำในหนังสือพิมพ์ว่า คำนั้นเหมาะสมหรือไม่เหมาะสม เหตุไคจึงเหมาะสม เหตุไคจึงไม่เหมาะสม ถ้าไม่เหมาะสม จะใช้อย่างไรจึงถูกต้อง ซึ่งจะสัมพันธ์กับหลักภาษา

นอกจากนี้นักเรียนอาจเก็บรวบรวมคำที่มี ระดับความหมายใกล้เคียงกัน จากหนังสือพิมพ์ เช่น ทักทวง-ตักเตือน คุ-คา-วากลาว-คำหนี เป็นต้น และแสดงวิธีใช้ คำนั้น ๆ ไวควย

4. ขอเสนอแนะคอดผู้จัดทำหนังสือพิมพ์

หนังสือพิมพ์ เป็นสื่อมวลชนที่ให้การศึกษากแก่คนทุกระดับ ดังนั้นผู้จัดทำ หนังสือพิมพ์ควรจะระมัดระวังในเรื่องการใช้ภาษาให้มาก เพราะหนังสือพิมพ์มีอิทธิพล ทางภาษาต่อนักเรียนมาก ถ้าหนังสือพิมพ์เป็นตัวอย่างที่ดีถูกต้อง นักเรียนก็จะรับสิ่งที่ดี จากหนังสือพิมพ์ ปัญหาการใช้ภาษาของนักเรียนก็จะลดจนอยลง เป็นผลไปถึงการเรียน การสอนและการใช้ภาษาในชีวิตประจำวันอีกควย

คำที่ไม่เหมาะสมที่หนังสือพิมพ์ควรหลีกเลี่ยงมีดังนี้ คือ

1. ภาษาตางประเทศ การใช้ศัพท์ตางประเทศแสดงว่าในภาษาไทย ไม่มีคำนั้นใช้ แต่ตามความจริงแล้วภาษาไทยมีคำที่มีความหมายอย่างเดียวกันนั้นใช้อยู่แล้ว เช่น "แซมเบิ้ล" ควรใช้ว่า "ตัวอย่าง"

2. ใช้วลีหลักภาษา เป็นต้นว่า นิคคัณณนาม เช่น โลก 3 ไบ หรือสะ
บุพบทจนความหมายผิดไป เช่น ...จะซื้อเกาหลี่เหนือ ซึ่งความจริงเป็น ...จะซื้อจาก
เกาหลี่เหนือ

3. คำที่ไม่ควรนำมาใช้เป็นภาษาเขียน เช่น คำขยาย ซึ่งหนังสือพิมพ์
ส่วนมากที่มีจรรยาบรรณมักจะหลีกเลี่ยง

4. คำศัพท์ผิด หรือคำผิดความหมาย เช่น ไซว่า บ้านของใหญ่โตมโหระทึก
แทนคำว่า มโหฬาร

5. ใช้คำที่ผู้อ่านไม่เข้าใจหรือคำที่เป็นไปไม่ได้ เช่น พอเรื่องการชิงเฉียบ
เหยียบย่ำกันในคณะทูต... ตัดตัวเขาวจนครั้งสุดท้าย (ซึ่งเป็นหัวข้อ แต่ภายในข่าวกล่าวว
กัคนักฟุตบอลเขาวจนออกไปจนเหลือตามที่ต้องการ)

6. การใช้คำฟุ่มเฟือย ทำให้เสียเนื้อที่กระดาษ และผู้อ่านเสียเวลา

7. การใช้คำกำกวมไม่ควรใช้ คำที่เลือกมาใช้ควรแจ่มแจ้ง ชัดเจน เมื่อ
ใช้แล้วผู้อ่านไม่เกิดความสงสัย

ขอเสนอแนะเหล่านี้จะบรรลุถึงจุดประสงค์โลกต่อเมื่อโรงเรียนและหนังสือพิมพ์
ร่วมมือกันแก้ไขสิ่งบกพร่อง และสนับสนุนส่งเสริมให้สิ่งที่ดีแก่นักเรียนหรือผู้อ่าน

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย